

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1979

5 APRIL 1979

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet op de bezoldiging van de politiecommissarissen die de procureur des Konings bijstaan in de uitoefening van zijn functies bij de politierechtbank

(Ingediend door de heer Grafé)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij de wet van 14 juli 1956 werd de vergoeding voor de ambtenaar van het openbaar ministerie op maximum 18 000 F per jaar bepaald.

Artikel 156 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt het volgende: « De procureur des Konings en zijn substituten kunnen in de uitoefening van hun ambt bij de politierechtbank bijgestaan worden door één of meer politiecommissarissen, door de Koning aangewezen en gekozen uit de politiecommissarissen van het arrondissement ».

Op grond daarvan werden bij koninklijk besluit enkele tientallen politiecommissarissen aangewezen om het ambt van ambtenaar van het openbaar ministerie bij de politierechtbanken uit te oefenen. Hun bevoegdheid strekt zich uit tot het hele gerechtelijk arrondissement.

Bovendien machtigt hetzelfde wetboek de burgemeesters van de gemeenten die kantonhoofdplaats zijn en geen politiecommissaris hebben, niet langer om de functie van ambtenaar van het openbaar ministerie uit te oefenen. Voorheen oefende trouwens alleen de politiecommissaris van de kantonhoofdplaats die functie uit. Wanneer er verscheidene politiecommissarissen waren, diende de procureur-generaal bij het hof van beroep de persoon aan te wijzen die deze functie zou uitoefenen.

Nu bepaalt de wet van 14 juli 1956 — die niet werd opgeheven — dat de vergoeding voor de ambtenaar van het openbaar ministerie zal worden uitbetaald aan de politiecommissaris van de kantonhoofdplaats. Sedert de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek wordt die vergoeding uitbetaald aan alle aangewezen politiecommissarissen, ongeacht of die al dan niet hun functie in de kantonhoofdplaats uitoefenen. Het onderhavige wetsvoorstel strekt ertoe een einde te maken aan die onwettelijkheid.

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1979

5 AVRIL 1979

PROPOSITION DE LOI

modifiant la législation sur la rémunération des commissaires de police qui assistent le procureur du Roi dans l'exercice de ses fonctions près les tribunaux de police

(Déposée par M. Grafé)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 14 juillet 1956 a fixé l'indemnité d'officier du ministère public à un maximum de 18 000 F l'an.

L'article 156 du Code judiciaire prévoit que « le procureur du Roi et ses substituts peuvent être assistés dans l'exercice de leurs fonctions près le tribunal de police par un ou plusieurs commissaires de police désignés par le Roi et choisis parmi les commissaires de police de l'arrondissement ».

Le Roi a fait usage de cet article et c'est ainsi que plusieurs dizaines de commissaires de police ont été désignés pour exercer les fonctions d'officier du ministère public près les tribunaux de police. Leur compétence s'étend ainsi à tout l'arrondissement judiciaire.

En outre, le même code n'autorise plus les bourgmestres des communes chefs-lieux de canton, là où il n'y a pas de commissaire de police, à exercer les fonctions d'officier du ministère public. Précédemment d'ailleurs, seul le commissaire de police du chef-lieu de canton exerçait ces fonctions. S'il y avait plusieurs commissaires de police, il appartenait au procureur général près la Cour d'appel de désigner celui qui assumerait lesdites fonctions.

Or, la loi du 14 juillet 1956, qui n'a pas été abrogée, prévoit que l'indemnité d'officier du ministère public sera payée au commissaire de police du chef-lieu de canton. Depuis l'entrée en vigueur du Code judiciaire, cette indemnité est payée à tous les commissaires de police désignés, qu'ils exercent ou non leurs fonctions de commissaire de police au chef-lieu de canton. La présente proposition de loi tend à remédier à cette illégalité.

Bovendien werd het bedrag van die vergoeding van 18 000 F niet meer aangepast sedert 1956, dit is sedert meer dan 20 jaar. Nu is het indexcijfer der consumptieprijzen sedert 1956 met meer dan 90 % gestegen, terwijl de wedden, vergoedingen enz. van alle magistraten en ambtenaren dikwijls herzien en aangepast werden.

Sedert meer dan 100 jaar wordt de functie van ambtenaar van het openbaar ministerie met tact en toewijding, met kennis van zaken en tot grote voldoening van de hoogste gerechtelijke instanties uitgeoefend. Er zij op gewezen dat de politiecommissarissen door de aard van hun functies uiterst geschikt zijn om bij de politierechtbanken de functie van ambtenaar van het openbaar ministerie te vervullen omdat die een kennis van het kanton of van de streek en van hun inwoners vergt. Ingevolge de verruiming van de bevoegdheid van de politierechtbanken en de toeneming en het ingewikkelde karakter van het werk van de ambtenaren van het openbaar ministerie, die voor de betrokkenen grotere lasten hebben meegebracht, dient, al was het maar omwille van de sociale rechtvaardigheid, een verhoging van de vergoeding van 18 000 F te worden overwogen. Zoals hierboven is gezegd, kunnen de ambtenaren van het openbaar ministerie, ingevolge het feit dat hun bevoegdheid werd uitgebreid tot het hele gerechtelijk arrondissement, geroepen worden om, in dat gerechtelijk arrondissement, in om het even welk parket of politierechtbank te zetelen.

Derhalve wordt voorgesteld de vergoeding van de ambtenaren van het openbaar ministerie op 30 000 of 36 000 F te brengen, naargelang het gerechtelijk arrondissement minder of meer dan 500 000 inwoners telt, en die vergoeding te koppelen aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Aan de politiecommissarissen die de procureur des Konings in de uitoefening van zijn ambt bij de politierechtbank bijstaan overeenkomstig artikel 156 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt een vergoeding van 36 000 of 30 000 F toegekend naargelang de titularis zijn functie uitoefent in een gerechtelijk arrondissement met ten minste 500 000 inwoners, resp. minder dan 500 000 inwoners.

Die vergoeding wordt gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen, zoals is bepaald in artikel 362 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 2

De vergoeding, verhoogd met het ten laste van de gemeente komende aandeel in de vorming van de pensioenen, wordt omgeslagen over de gemeenten van het kanton in verhouding tot hun bevolkingscijfer, zoals dit blijkt uit de jongste algemene volkstelling, welke in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt. Ze wordt uitbetaald door de gemeente die kantonhoofdplaats is. Het aandeel van de andere gemeenten wordt terugbetaald door heffingen op dezer rekeningen bij de N. V. « Gemeentekrediet van België », op voorlegging van een omslagstaat die is opgemaakt door de gemeente welke kantonhoofdplaats is.

In geval van betwisting tussen de betrokken gemeenten wordt uitspraak gedaan overeenkomstig de bij artikel 132 van de gemeentewet geregelde procedure.

De plus, l'indemnité de 18 000 F n'a plus été revue depuis 1956, soit depuis près de 20 ans. Or, comparative-ment à la situation de 1956, l'indice des prix à la consommation a augmenté de plus de 90 % et les traitements, indemnités, etc. de tous les magistrats et fonctionnaires ont été revus et adaptés de nombreuses fois.

Les fonctions d'officier du ministère public sont exercées depuis plus de 100 ans par les commissaires de police, avec tact, dévouement, compétence et à l'entière satisfaction des plus hautes autorités judiciaires. Il y a lieu de souligner que les fonctions de commissaires de police rendent ceux-ci parfaitement capables d'exercer auprès des tribunaux de police les fonctions d'officier du ministère public, celles-ci impliquant une connaissance du canton ou de la région et de leurs habitants. En raison de l'extension de la compétence des tribunaux de police et de l'augmentation et la complexité du travail des officiers du ministère public, qui a entraîné des charges nouvelles pour les intéressés, une augmentation de l'indemnité de 18 000 F doit être envisagée, ne serait-ce que par esprit de justice sociale. Comme il est signalé ci-avant, la compétence territoriale des officiers du ministère public ayant été étendue au territoire de l'arrondissement judiciaire, les intéressés peuvent être appelés à diriger n'importe quel parquet et à siéger dans n'importe quel tribunal de police de cet arrondissement judiciaire.

Il est donc proposé de porter l'indemnité d'officier du ministère public à 30 000 F ou 36 000 F, selon que l'arrondissement judiciaire compte moins de 500 000 habitants ou plus de 500 000 habitants, et de soumettre ladite indemnité aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation.

J. P. GRAFE

PROPOSITION DE LOI

Article 1

Il est attribué aux commissaires de police qui assistent le procureur du Roi près le tribunal de police, conformément à l'article 156 du Code judiciaire, une allocation de 36 000 F ou de 30 000 F, suivant que le titulaire exerce ses fonctions dans un arrondissement judiciaire qui compte une population de 500 000 habitants au moins ou de moins de 500 000 habitants.

Cette indemnité est liée aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation, comme le prévoit l'article 362 du Code judiciaire.

Art. 2

L'allocation, augmentée de l'intervention communale dans la constitution des pensions, est répartie entre les communes du canton proportionnellement à leur population, telle qu'elle résulte du dernier recensement général publié au *Moniteur belge*. Elle est payée par la commune, chef-lieu du canton. La quote-part des autres communes est remboursée par prélèvement sur les comptes de celles-ci auprès de la société anonyme « Crédit communal de Belgique », sur présentation d'un état de répartition dressé par la commune, chef-lieu de canton.

En cas de contestation entre les communes intéressées, il est statué conformément à la procédure organisée par l'article 132 de la loi communale.

Art. 3

In geval van wijziging van artikel 156 van het Gerechtelijk Wetboek of indien de Koning de politiecommissarissen die zijn aangewezen om de procureur des Konings bij de politierechtbank bij te staan, de bij voornoemd artikel 156 bepaalde delegatie zou ontnemen, zullen de voor de vorming van het pensioen van die politiecommissarissen gestorte of afgehouden bedragen gebruikt worden voor de uitbetaling, aan die politiecommissarissen, van een aanvullend pensioen uit hoofde van hun prestaties, op basis van de bij artikel 1 van deze wet voor de vergoeding bepaalde bedragen en naar rata van het totale aantal gepresteerde dienstjaren als ambtenaar van het openbaar ministerie en als aangewezen politiecommissaris.

Het bedrag van dit aanvullend pensioen is eveneens gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen.

Art. 4

De wet van 14 juli 1956 tot wijziging van de wetgeving op de bezoldiging van de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de politierechtbanken wordt opgeheven.

Art. 5

Deze wet heeft uitwerking op 1 november 1970.

24 januari 1979.

Art. 3

En cas de modification de l'article 156 du Code judiciaire ou dans le cas où le Roi retirerait aux commissaires de police désignés pour assister le procureur du Roi près les tribunaux de police, la délégation prévue à l'article 156 précité, les sommes versées ou retenues pour la constitution des pensions de ces commissaires de police serviront au paiement à ces derniers d'un complément de pension du chef de ces prestations, sur base des montants de l'allocation prévue à l'article 1 de la présente loi, au prorata du nombre total d'années de service prestées tant en qualité d'officier du ministère public que de commissaire de police désigné.

Le montant de ce complément de pension est également soumis aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation.

Art. 4

La loi du 14 juillet 1956 modifiant la législation sur la rémunération des officiers du ministère public près les tribunaux de simple police est abrogée.

Art. 5

La présente loi produit ses effets à la date du 1er novembre 1970.

24 janvier 1979.

J. P. GRAFE
L. REMACLE
A. KEMPINAIRE
F. BAERT
A. BAUDSON